

ஸ்ரீ கதிரைநாதன் பேரில் ஆனந்தக் கவிப்பு.

இஃது

சேது ராமநாதபுரம்,
சி. ரா. சி. பெரியாம்பிள்ளைக் கோனூர்
அவர்கள் இயற்றியது.

கம்பளை, புஞ்சக வியாபாரம்,
M. ராமையா பிள்ளை அவர்கள்
வேண்டுகோளுக்கிணங்கப் பிரசுரிக்கப் பெற்றது.

சரவ்வதி புத்தகசாலை,
63, ஜிந்தும்பிட்டித் தெரு,
கொழும்பு.

1931.

காபிரைட்]

[விலை அணு 5.]

ஷ்வர சூதா பூதா பூதா பூதா பூதா பூதா

ஏ

ஸ்ரீ சண்முகநாதன் துணை.

ஸ்ரீ கதிரைநாதன்
ஆனந்தக் களிப்பு .
—ஸ்ரீஸ்ரீ—

விநாயகர் துதி.

காப்பு விருக்தம்.

சத்திமாமயில் சண்முகன் மீதினில்
பச்தியானந்த பாமலர் சூடிட
சித்தர் போற்றிடும் சித்திவினுயக
அத்தனின்பதம் அஞ்சலிசெய்குவோம்.
ஆனந்தக் களிப்பு.

தானந்-தனை-தந்-தனை-தந்-த
தானை-தனை-தந்-த-னை-தந்-தனை

சிர்மேவும் கதிரைமலை மேவும் எங்கள்

சிவசப்பிரமண்யனின் மீதிலென்னாலும்

மானிலம் புகழ் துதி சிறக்க பார

மத்யானை மாழுகவன் தன்னருள் பெருக்க

நடன சிங்காரமயில் வேலன் ஸலி

நாட்டினில் கதிர்காம மலைவாழும் சிலன்

ஆனந்த களிப்பதனை பாட சத்தி

அரனாயன்மால்தேவர் வந்து துணைகூட

நன்னாய மாடுனாத ருளிலங்க வந்து

நாமகாலும் எந்தனிட நாவினில் விளங்க

சித்தியருள் கதிர்காம வாசா ஞான

முத்தியருள் சண்முகனே பால குமரேசா

சத்தியுமை பெற்றெடுத் தபாலன் எங்கள்
 சாஹணபவானந்தன் கதிரை வழி வேலன்
 மலீநாதன் சன்முககளை கிணமே பாட
 மாது குஞ்சிவள்ளி வந்தகருளு முனமே.
 தென்பொதிகை முனிவனை பணிந்து இந்த
 செந்தமிழ் பாடிடவே உந்தனருள் தந்து
 கார்த்தருளும் கதிரை முருகேசா வினை
 தீர்த்தருளும் சன்முகனே ஞான குமரேசா
 பாவானர் தனக்கு விசுவாசன் ஸ்ரீ
 கோபால குலதிலக மரபில் வருகேசன்
 மகிளலம்புகழ் சேதுபதியேன் ஆயர்
 மரனின் பெரியாம்பிள்ளை கமிழ்க்கருள்வோன்
 கந்தனேயுன் சன்னதியை தேடி பக்சர்
 தாவுதிகள் குழ்த்தவரும் கோடானுகோடி
 செந்தமிழேர் வந்து துதிபாட கதிரை
 செந்தலுக்கரோகரா வென்றென்பராட
 தென்கதிரை மாநகர் சிறப்பாம் எங்கள்
 செகதீசன் கோவில் முழுசெம்பால் வகுப்பாம்
 அண்டர்பணி தெப்பவானை மாடம் நாளும்
 பண்டிதர்கள் பாவலர்கள் பஜன்சொலும் கூடம்
 சிங்கார வள்ளியம்மன் கோவில்க் கெத்திரே
 சித்தமுத்தி பெற்றிலங்கும் முத்துவிங்கர் கோவில்
 தங்கும் தவமகிமை நேமி கதிரை
 தலமேவும் குகனே சண்முத்துவிங்கசாமி
 பதமலரை போற்றியது தினமே பக்சர்
 கணம்குழும் முத்துவிங்கர் சன்னதியின் முனமே
 சத்தி வழிவேல் முருகன்வாழும் கதிரை
 எத்திசையும் சத்திர மடாலயங்கள் குழும்
 மரகதலி வேம்புகுழ் கோட்டம் கதிரை
 மார்க்கண்டர் மடமதனில் பக்தர்களும் கூட்டம்
 நானிலம் தன்னிலென்னுளும் வசிய
 கராத்தார் சத்திரமே அரம்தங்கி வாழும்
 படைவீடமர்ந்த குகன் நாட்டம் கதிரை
 சடையம்மாள் மடமதனில் அடியவர்கள் கூட்டம்

சிங்கார வேலனருள் சேரும்	தோட்டக்
கங்காணிமார்களிட சத்திரத்தை பாரும்	
மங்கள காலவேதமும் முழுங்க	நாளும்
மருத்துவர்கள் கட்டிவைத்த சத்திரம் விளங்க	
ஆணிப் பொன்மாலையலங்காரன்	கதிரை
மாணிக்க வாசகரின் பஜ்னையலங்காரன்	
தேவர் மனமகிழ் வரும்சிவன்	கல்ல
சித்ர கலாப மயிலேற்றவரும்	வேலன்
நன்னாகர் கதிர்காமத் தேசம்	முந்து
நவராட்ண மாணிக்கமே விளையும்தேசம்	
காணிக்கை கொண்டு உல்லை தேடி	பக்தர்
மாணிக்க கங்கைதனில் வந்துமே நீராடி	
முத்தர்களு பக்தர்களுமிங்கே	வந்து
முக்கியமாம் நீராடும் மாணிக்க கெங்கை	
பக்தியுடன் தீர்த்த மகிலாடி	ஜனங்கள்
கற்பூர தீபமதை தூக்கிடுன்னை தேடி	
முக்கோண விதிகளில் கின்று	கதிரை
மூர்த்திக் கரோகா சண்முகனே என்று	
பக்தியுடன் அடியவர்கள் கூட்டம்	கதிரை
எத்தினசயும் கதிரைவேல் சண்முகன் கொண்டாட்டம்	
ஆயிரத் தெட்டண்ட மொன்றூய்	ஆண்ட
அடங்காத சிங்கமுக சூரையும் வென்றூய்,	
எல்லழுக் கிரங்க லாகாதா	உந்தன்
இலையடிக்க ஆளாக சேர்க்கலாகாதா	
அன்பருக் கருள்புரியும் சிலா	யிதனை
ஆரிடம் சொல்லுவேன் கதிரைவடிவேலா	
கந்தமலர் தென்கதிரை வரசா	தினமும்
வந்து துதிப்போர்க்கருளும் ஞான முருகேசா	
திங்களணி சங்கரனின் பாலா	உன்னு
திருவடியை கந்தாலும் கதிரை வடிவேலா	
எங்கள் குலம் காத்தருளும் ஈசா	ஆயர்க்
கென்னானுய குலதெய்வ கதிரை முருகேசா	
உம்பர்களின் சேனாகி பகியே	எந்தன்
துண்பவினை தீர்டன்மேல் பாடுவேன் துதியே	

கும்பமுனிக் கருள்புரியும் சிலா நாளும்
 கம்பினோர்களை கார்க்கும் கதிரை வடிவேலா
 சத்தி வேல்மலை வாழும் சிலா போற்றி
 நித்தியம் துதித்திடுவே னுமையவளின் பாலா
 கும்பமுளை வள்ளி பங்காளா மூந்த்தி
 தும்பிமுக வஜக்கிளைய பன்னிருகை வேலா
 சித்திரா மயிலேற்வரும் சிலன் வள்ளி
 தெய்வாரை மணவாளன் கதிரை வடிவேலன்
 அருமறைகள் புகழும் வடிவேலன் நளக்
 கதிர்காமமலை மீதிருக்கும் மறைமுலன்
 சீறலை வாயுற்றதிரு முருகன் முன்பு
 பாரளந்த கண்ணனக மகிழும் மருகன்
 ஆவினங் குடிவாழும் ஈசா என்னை
 ஆதரித்தாள வரவேனும் முருகேசா
 கழுகுமலை வாழும் முருகேனே உள்ளை
 கருதும் அடியார்க்குறையை தீர்க்கு மருளோனே
 குன்றை மாநகருறையும் குகனே தீதிக்
 குண மரகதத்திருவே உமையவளின் மகனே
 களனிஞ்சும் கதிரை முருகேசா மாம்
 பழுனிமலைக் கற்புகனே பால குமரேசா
 சிக்கந்தர்மலை வாழும் சிலா தேவா
 மைக்கண் குறைமகனுக் கிணிய மணவாளா
 திருவே றகத்திலுரை குகனே ஞான
 குருவே எனக்கருளும் ஞான சண்முகனே
 திருப்பாங் குன்றம் வளர் சிலா சிங்து
 விருப்புடன் பரடுவோர்க் கருளு மனுக்களா
 கண்டிகதிர்காம வடிவேலா ஞான
 பண்டிதனெனு மங்குமரா அம்பிகையின் பாலா
 சர்ச்சனர்க் கருள்புரியும் சிலா தேவ
 வச்சிராயுதன் மருகா தங்க வடிவேலா
 கதிரைமா மலையழகை பாரும் எங்கள்
 கதிரேச எருளாலே வல்லினைகள் திரும்
 மாதவம் சிறந்த கதிர்மலையே யிந்த
 மண் னுலகி வூள்ளவர்கள் பணிந்தொழும் அதுவே

மாதவரும் மனிதர்களுமிங்கே	வந்து
மகிழ்ச்சியுடன் நீராடும் மாணிக்க கெங்ளக	
சத்தி வடிவேலுடைய நாதா	சாமி
நித்தியம் வந்துள்ளை கார்க்கலாகாதா	
கென்பொதிகை முனிமகளும் குருவே	தேவா
திருமகளின் மருமகளே கடம்பணியும் திருவே	
நடனமிடு மயிலேறும் சீலா	சத்தி
நங்கை யமிராமிமகிழ் தங்க வடிவேலா	
சுர்புகழும் ததிரைமலை நாதா	கந்த
சுவாமியே எந்தனை நீகார்க்க வொண்ணுதா	
அஞ்சிமிகும் செந்தி வளராண்டி	கதிரை
ஆண்டிசிவனுண்டி மகன் ஆண்டிகுமாண்டி	
நாகமலை தோகைமலை யாண்டி	நாளும்
நங்கையர்கள் நடனமிடும் தங்க மலையாண்டி	
பரகமலை பழனிமலை யாண்டி	திருப்
பரங்குன்றம் பாண்டிமலை யேழுமலை யாண்டி	
பார்புகழும் பச்சை மயிலாண்டி	குரு
புக்மனெடு அவன்றகளை கொன்ற வேலாண்டி	
கழுகுமலை குடகுமலை யாண்டி	ஸளக்
கதிரைமலை மேனிவளர் ஆறுமுகந் தாண்டி	
சத்தியருள் பெற்ற வடிவேலன்	தொண்டர்
சாதுக்கள் மாதவருக் கருள்புரியும் சீலன்	
வெற்றி வேலாயுகழு முடையான்	நல்ல
வீரகண்ணினி தண்டை சிலம்பணி காலுடையான்	
படைவீடுமர்ந்த குக வேலா	கார்க்க
தடையேது திங்களணி சங்கரணின் பாலா	
மண்டவத்தோர்க் கருளும் கூமா	நம்பும்
தொண்டருக் கருள்புரியும் தென் கதிர்காமா	
வாது திரிபுரை மகளும் மகளே	இந்த
ஏழைபடும் துன்பம் தீர்த்தரட்கெள்ளும் குகனே	
ஆண்டருக் கருள்செய்த நாதா	உந்தன்
தொண்டர்க்குத் தொண்டனுப் சேர்க்கலாகாதா	
பாவிகான் செய்தபிழை பொறுக்து	உந்தன்
பதமலர்க் காளாக என்னையுமே சேர்க்குது	

ஆண்டருஞ்சும் கதிரை முருகேசா தில்லை
 தாண்டவன் பாலனே செந்திகார் வாசா உணக்க
 ஓங்காரமான மறை மூலா உணக்க
 உற்பவமெனும் துதியை செப்புவேன் சிலா அவுணர்
 ஆதியிலே அமர்களின் மேலே அடங்காத இம்சைகளை செப்பத்யாலே
 அந்கரத்தில் வாழ்ந்திடு முக்கோடி தேவர்
 இந்திரன் மாலையனுமே ஒன்றுக்கடி வேதம்
 வெள்ளியங் கிரியதனை தேடி சொல்லியிடே துதித்திடு முக்கண்ணுதலை நாடி
 சம்போசிவ சங்கரனே என்று எங்கள்
 சாமியே எங்களிடர் தீர்த்தருஞ்சு மென்று
 மாலயன் தேவர்களும் கூற கைகளை
 மாதேவன் கருணையோடு தேவர்துயர் தீர் அதுவும்
 அரங்கர் மேற் கோபமாக யாளீவிழிதனில் ஆறுபொறி சிதறியேகி
 மறை புகழும் சரவணையி லமர்ச்து எங்கள்
 மதிலுதயம் போலவே பாலனென்ன வளர்ந்து
 கதிர்போலும் சோதிமயமானார் கங்கள்
 கங்காதான் பரமன் அகமகிழும் மகனுர் நல்ல
 அன்பெசூழுகு வதன மேராரும் ஆரம் கடம்பணி புயங்களீராரும்
 கருணை பொழிகின்ற பனிரெண்டு விழிகள்
 காணவே யோராறு பெண்கள் பாலுண்டு
 பிரமணையும் சிறையினில் விடுத்தான் கங்கள்
 பிரணவம் சிவனுக்கு சொல்லியே கொடுத்தான்
 ஆதியிலே அமர்களுக்காக உலகில்
 அடங்காத அவுணர்களை படியோடே சாக
 காமதனில் சத்திவேல் பிடித்தாய் உடனே
 கிரவுஞ்சக்ரியோடு தாருகனை வதைத்தாய்
 மறைபுகழும் கதிரை வடிவேலன் பொதிகை
 மலைமேவும் தமிழ்முனிவன் குருவான சிலன் வள்ளி
 செகம் புகழும் ஆடிக் திங்களிலே
 தெய்வானை மணவாளன் பவனி வருங்கமிலே

ஆலவட்டம் முரசு சங்கூத	வேக
அருந் தமிழுணர்த்தவர்கள் நான்மறைகளோத	
தவ யோகமுனிவர்களும் கட்டம்	கதிரை
சண்முக வேலாயுதனின் கற்பூர நாட்டம்	
எங்கி தும் பகலைபோல் வொளியே	ஜனங்கள்
உங்கியே நின்றும் கற்பூர சொலியே	
சங்கித வித்வான்கள் பாட	பரத
சதுர்நடன பெண்களுமே நாட்டியங்களாட	
மாணிக்க பேழையிலுகந்தார்	கந்தன்
மதயானை மீதேறியே பவனி வந்தார்	
மதயானை வருமழுகை பாரும்	கடப்ப
மாலையணி சண்முகனின் தன்னருளே சேரும்	
தென்கதிரைமலை வாழும் கார்த்தி	கேயன்
திருவிளா காக்ஷிதனை பார்க்கவே கேர்த்தி	
கள்ளவிழ் கடப்பமலர் வரகள்	செல்வ
கதிர்காமம் போய்வந்து மறைபுகடும் யோகன்	
சரியான பேளரைண்ணை நாடி	கந்தன்
சாதுக்களான அடியார்களுடன் கூடி	
மங்களமாய் சங்கிதம் பாடி	கதிரை
மாணிக்க தெங்கையில் தீர்த்தகங்களாடி	
சத்தி வடிவேலுமே பிடித்து	கந்த
சாமியும் குறவள்ளி கோவிலை படுத்து	
வருகிறகைக் கண்டந்த வள்ளி	வாரும்
மனவாளா என்றுமே பணிந்தந்த மெல்லி	
சந்தான கலபமணி மார்பா	ஏந்தன்
சரசகுண கெம்பீரா உல்லாசனோ வா	
சத்தியுமை யமிராமி மகளே	எனது
அத்தை பெற்ற ரத்தினமே ஞான சண்முகனே	
வந்தருளும் என் துரையே என்று	அத்கார
கந்தங்கமழுங் திலகு மலரைணயில் சென்று	
முத்து கவரதன மிழைக்க	அந்த
சித்திர பஞ்சணையில் நறுமலர் சிறைத்த	
பஞ்சணை கட்டிலில் இருந்து	வள்ளி
வஞ்சிதனை பார்த்தந்த வேலனுமகிழ்ச்சுந்து	

செக்கையினு வெடுத்தனைத்து அந்த
 மங்கையின் சுகபோக லீலைகள் தொடுத்து
 வெள்ளியக் கிரிவாழ்வேன் பாலன் மாது
 வள்ளிதனை பார்த்துமே சொல்லுவார் வெலன்
 சுந்தர மிகுந்த மட்டானே எந்தன்
 தோகையே உன் பவளாய் மொழியும் தேனே
 என்றந்த வெலனு மொழிந்து மாது
 யிந்திரன் மகள் தெய்வானை தன்னையும் கினைந்து
 இங்கிர்த கல்யாண குணமானே யிளங்
 திங்கள் தேர் வதனமுள்ள மங்கையே நானே
 இங்கேவந்து நேரமாருதடி எந்தன்
 மங்கையே எங்கனையும் தெய்வானை தேடி
 வருமுன்பு நான் பல்லவேணும் எந்தன்
 மாதேகி எந்தனுக்கு விடைதாவும் வேணும்
 குறநாதன் சண்முக ஜுரைக்க வள்ளிக்
 குறமானும் கேட்டெடந்தன் மீனையினிலிருக்க
 கூடாகோ என் துரையே என்ற மொழிகள்
 கூறியே வள்ளியவள் வெஞ்சினங் கொண்டு
 எத்தினமும் ஓங்கேயிரும் நாதா ஞான
 ரத்தின சண்முகனே மறைபுகழும் வேதா
 உமைக்தேடி யவளிங்கே வரட்டும் வந்தால்
 உமக்கெதிரே அவளுக்கு நான் செய்கிறதை படட்டும்
 சொங்க மயையாளிடத்தில் நீரும் வந்து
 சங்தோஷமாயிருக்க தேட அவளாரு
 மறைபுகழுகின்ற நாதா என்று
 வள்ளி புகழ் மொழிகண்டு கூறுவார் கோதா
 இங்க விதம் நீ பேசலாமா மாது
 இந்திரன் மகள் தெய்வானை தனை இகழலாமோ
 உம்பர்கோன் மகளான பெண்ணே எந்தன்
 இன்பமிகும் தெய்வானை எழில்வதன கண்ணே
 திருப்பரங் குன்றமதில் நானே மூவர்
 விருப்பமுடன் பார்க்கவே விவாக மதுதானே
 செய்தபடியாள வளளங்கு சொங்த
 தேவியவ ஸானதால் நானு மவருக்கு

அடக்கமாயிருப்பதுவே நீதி	பெண்ணே
அவ்வித மிருப்பதுவே இல்லறத்தின் கியாதி	
ஆகையால் பேர்ய் வாரேனன்று	ஏங்கள்
ஆறுமுகன் சொல்லவே வள்ளி எதிர்கின்று	
என் கணவா வேலவரே நில்லும்	மாது
எனக்குவகை சொல்லிசீர் அப்பாலே செல்லும்	
சொந்தமையை யாளவளிருக்க	நீரும்
எந்தனை யழைத்துவந்து ஊரார் சிரிக்க	
கீரே இவ்விதம் சொல்லலாமா	இந்த
ஸினிலத்தோர் புகழும் தென்கதிர்காமா	
தேன் கமழும் வனத்திலிருபேரும்	கூழச்
சேரங்து விளையாடி மன மகிழ்ந்தென்னை நீரும்	
கற்கண்டோ இதழ் பவளத்துண்டோ	உந்தன்
கலவிக்க ஸீலைதனாக கெதிரெதுவும் உண்டோ	
என் துசீர் மொழிந்ததுவும் போச்சா	இப்போ
எதிராக கீன்றெனை யிகழுந்திடவும் போச்சா	
முன்னிருந்த அன்பெல்லாம் போச்சோ	இப்போ
முத்தகுடியாள் மீதிவின்ப முண்டாச்சோ	
சீர்பெருகும் தேவர்கள் முன்னுலே	வைத்து
சிறப்பாக அவ்வைமனம் செய்த படியாலே	
வஞ்சியவள் தான் சொந்த கிளையோ	உன்னை
தஞ்சமென்று வந்தனை கார்க்க மனமிலையோ	
குஞ்சர முகற்கிழை பூமா	இந்த
குவலயக்தோர் புகழும் தென்கதிர்காமா	
முன்புள்ளை அழைத்துவரும் போது	அந்த
உம்பர்கோள் மகள் குஞ்சரி அற்யாளோவோது	
நானிலத்தோர் புகழும் சிலா	சத்தி
நங்கை யபிராமிமகிழ் தங்கவடி வேலா	
வலியநான் வங்தேனே கூறும்	இந்த
வழக்கதனை தேவசபையிலே சொல்லி பாரும்	
வானேர்களிட மிதனை சொன்னால்	உங்கள்
வழக்குறவர் வழக்கமதை உனக்குரைப்பார் முன்னால்	
மங்கையே வினிவிலையாகே	உங்கள்
வங்கில் வழக்கமது எங்கு மொழியாகே	

என்றட்டன் கேட்டங்த மாது சுவாமிக
கெதிராக நின்றேதுசொல்வா எப்போது

எங்கள் குலம்தனை யிகழுலாமா கொன்றை
திங்கள்ளிவோன் பாலா தென்கதிர்காமா

ஏதய்யா பேச்சதிகம் கொண்டார் சுவாமி
எங்களிட குலம்தனை இகழுந்துநீர் விண்ணார்

ஆண்டிபண்டாரம்போல் கத்தி எந்தன்
அகம்தனிலே வந்திரே அதுவென்ன புத்தி

மணம்செய்து குலம் பேசவாச்சா தனை
மாத்தெள்ளி தாவென்று கெஞ்சின தும் போச்சா

அண்டர் பணிகள்ற குகநாதா என்று
அவள் கூறும் மொழிகண்டு முருகனும் தோதா

சீமான்மகள் போல நீ பேசாதே நொப்பன்
சிதனங்கள் கொடுத்ததை வெளியே சொல்லாதே

நாஷதரு மிதனையறியாரோ இந்த
நானிலத்தி லுள்ளவர்களெல்லாரு மறியாரோ

உந்தனை நான்னழுத்து வரும்போது உனக்கு
உடுத்தினதை களைந்தனிய வேறுடையு மேது

அணிந்திருந்த கருகமணியோடே உஃபோ
அழைத்துவரும் போதுனக்கேது பட்டாடை

ரசகனால் வெளுக்காத கலையும் சுகந்த
வாசனை தைவங்கள் காணுத தலையும்

பேட்டைப் புண்ணுக்குப் போல் மேலும் அந்த
காட்டிலே செடிமூள்ளில் பிடியுண்ட காலும்

தினங்தோறும் காய்க்குங்கை தின்று கீழும்
திரிந்தகெதி தெரியாதோ வாரும்போதென்பின் னும்

நானிலம் புகழும் மட்மாதே உண்ணை
நான்னழுத்து வந்த பிறகங்களே உண்மீதே

வாசனை புஷ்பங்க ளணிந்தாய் நல்ல
தேசலவும் மடமங்ககபோலே நீ சிறந்தாய்

மங்கையே உந்தனை நரன் கூட்டி வந்து
தங்கங்கை யாபரணம் உந்தனுக்கு குட்டி

பவளங்கிற மரளிகை யமைத்து உனக்கு
சகல திருப்பணி இசய்ய ஆட்கள் கேழுத்து

உங்களை
 நம்பி நான் செய்ததை மறந் துமிப்போதே
 இதற்காக வாதாடலாமா உங்கள்
 இனக்குறவர் வழக்கமது உங்களைவிட்டுப் போமா
 என்றுமே சண்முகனுரைக்க வள்ளி
 எந்தழையும் கேட்டு வெகு கோபமே பெருக்க
 அண்டர் தொழுகின்ற மயிலேறும் சுவாமி
 அறைகுவேன் உங்கள்குல வழிமைகளை பாரும்
 கையில்லைக் காக்கமேயில்லாமல் நீங்கள்
 கடன்வாங்கி கொடுப்பற்கு வழியுமற்யாமல்
 உங்கள் தாய் தகப்பன்முதலோரும் உலகில்
 ஐரூபாய் பிச்சைஞ்சுத் துண்பதால் கீரும்
 ஒண்டயிடமில்லாமல் நிரே இந்த
 உயர்ந்த மலைக்குன்றுகளிருப்பிடம் கொண்டுவே
 கானகத்தின் வெய்யிலிலே காய்ந்து நாளும்
 கனத்தயிடி மின்னல் மழை பனியால் நினைந்து
 கிர்ப்பதுவை கண்டு மனம் வாடி யின்த
 நீணிலத்திலுள்ளோரும் கூடி
 சத்தி வடிவேலனை நெறன்னி உமக்கு
 சகல திருப்பனி செய்தார் பிரதிஷ்டைபண்ணி
 தொண்டர்களின் புண்ணியமீதயா இப்பு
 மண்டலத்தின் கோஷில்களிருப்பதுவும் மெய்யா
 மதயானை தேர்பரியுமிரவல் முத்து
 மாணிக்க நவரத்ன ஆபரணம் யிரவல்
 ஆலவட்டம் தாலவட்டமிரவல் சித்தர்
 அழகுடைய பூச்சக்கா குடைகளுமே யிரவல்
 தங்கமயில் வகனமுமிரவல் பம்பை
 தவில் மூச நாககா வாத்தியமு மிரவல்
 இத்தனையுமைக் கிரவல்தானே குறவர்
 இருப்பிடத்தை பழிக்குற்றெரண்ணுமல் வீணை
 சத்திவடிவேல்தானே சொந்தம் உலகில்
 சகலவித பொருள்களின்மேலென்ன சொந்தம்
 சதுர்மறைகள் புகழும் வடிவேலா கந்த
 சாமிபே சத்தியுமை அபிராமி பாலா

என்று வள்ளி சொல்லவே திகைத்து சோதி
 எழிலான ஆஹமுகவேலதும் நகைத்து
 மங்கையே வீணிவிரையரதே உங்கள்
 மலைநாட்டுக் குறவரிட ஜாதியெரளியாதே
 பெண்டாட்டி யிரண்டுமாகாது என்று
 எண்டிசையேர் கூறுவதும் சரியானதோது
 நங்கையே வளக்குறவர் ஜாதி வகையை
 நங்கத்தின்து கூறுகிறேன் கேளுமவர் சேதி
 சேஷத்திர உற்சவத்திற்காக வந்த
 யாத்திர வாசிகளைப் பார்த்து மகிழ்வாக
 சந்தோஷமாய்க் குறவர் கூட்டம் அங்கே
 சரியான பேர்வளியைப் பர்த்துமே கண்ணேட்டம்
 பாங்காக அவர்களையடுத்து கிட்டப்
 படுத்தவர்கள் துங்கவிலே பணிதிகளை எடுத்து
 கானுமலேவுது கண்டு இங்கீலீஷ்
 கவர்மெண்டு அதிகாரவங்ககத்தின ரண்று
 கைப்பிடியாய்க் குறவர்களைப் பிடித்து போலின்
 கைத்தடியால் அடித்தகவரின் யெலுமபுகளை யொடித்து
 சிறைச்சாலைதன்னிலேயடைத்து சார்ஜுன்
 சினம்தீர குறவர்களைப் பிறம்பாலிட்து
 சொல்லடா மெய்யென உதைப்பார் நாங்கள்
 கள்ளத்தனம் செய்யவில்லை எனக் குறவருஷப்பார்
 பிறம்படிக்கி அசையாத ஜாதி குறவர்
 வரம்பின்றி அடியுதையும் படுவவரின் சேதி
 இன்னமு மனேகமடி மாதே என்று
 சொன்னமொழி கேட்டவுடன் வள்ளியுமப்போகே
 திங்கணி சங்கரணின் பாலா உங்கள்
 வங்கில் நடத்தைகளைச் சொல்லுகிறேன் சிலா
 கண்ணுமே தாளம் தட்ட மருகன்
 கரும்புவில் மன்மதனும் கைத்தாளம் கொட்ட
 உம்பரெல்லாம் கூடியே நகைக்க வந்த
 ஒப்பில்லா முனிவர்களும்கண்டு பிரமிக்க
 சதுர் நடன பெண்போலுன் மாதா தேவ
 சுபைதனிலே நின்றுவினோயாடலீயோ நாதா

சாகரம் சூழிப் புலியின் மது	பொம்மான்
பாரங்க மாயவனும் ஆட்டிடையர் மாது	
அகும்தனிலே வெண்ணை பால் திருடி	கிருஷ்ணன்
ஆய்ப்பாடி ஆட்டிடையர் வீடெங்குமோடி	
திருடுவதைக் கண்டந்த சோதை	நல்ல
திறமான ஆவினங்கள் கட்டுகிற பழுதை	
கொண்டுமே பெண்களோருபக்கம்	கூடி
அன்றிரவில் கட்டினதைச் சொன்னாலும் வெட்கம்	
சுத்தியுமை அபிராமி மகனே	தவச்
சித்தர் புகழ் தென் கதிர்காமம் வாழ்குகனே	
செங்காத்தில் சேவலணி ஹீரா	என்று
செப்பவே கதிர்காம சண்முகனும் சீரா	
பெண்ணரசே உங்கள் குறைாதி	வகையை
சொன்னவுடன் எதிர்த்து மொழியாடுவதா கீதி	
வரமுறைகளில்லாமல் தானே	குறவர்
தரணிதனில் சாராயம் கள் குடிக்கத்தானே	
பணமில்லாவிடிலோ திளகத்து	முன்பு
மணம் செய்த மனைவிகளை ஸ்டாக வைத்து	
பணம் வாங்குவார் சம்மதித்து	உடனே
பணம் கொடுக்க குறவ னிவனெதிரே இழுத்து	
பெண்ணரசே வாவென்றறைத்து	செல்ல
முன்னமே மணம் செய்த குறவனுமே பார்த்து	
நிர்ப்பதமே உங்கள் குல வழக்கம்	இன்னம்
செப்புவேலுங்களிட மாபினரின் பெருக்கம்	
என்றுமே சண்முகனுரைக்க வள்ளி	ஏந்திமூ
யும் கேட்டு வெது கோபம் பெருக்க	
சொல்லுகிறேன்கே ளெங்கன் பூமா	இந்த
தொல்புவியோர் துதிக்கும் கென் கதிர்காமா	
அத்தானே அருமறையின் வேதன்	உன்து
அன்புள்ள மாயனே அளவுக்க தாதன்	
தாயான உழை பீனவளும் பறங்கி	உன்து
தாய்மாமன் கண்ணையும் வளர்த்தவளுமிடச்சி	
அப்பனே பாம்புகளை யனிவான்	உன்து
அம்மானே கருங்குகளை அதட்டி வித்தையுரிவான்	

செப்புவேன் உன் சொங்க மாமன்	பெண்ணால்
தப்பாமல் ஆயிரம் போனிக்கண்ணுள்ள	
பலஜாதிக் கூட்டமெனக் கண்டு	நானும்
புகலாமலி நுக்கைபிலே எங்களைச் சின்று	
இகழ்ந்து நீர் வசை பகாலாமா	இந்த
இகமெங்கும் புகழ்தங்கும் தென் கதிர்காமா	
சத்தியுமை யமராமி மகனே	என்று
சித்திரவள்ளி கேட்கவும் சண்முகனே	
இன்பமிதும் வள்ளி மடமானே	எந்தன்
அன்புமிதும் மாதாசே யினிய செந்தேனே	
நண்பான் உந்தனிட மனதே	நானும்
நன்கறிய சொன்னேனாடி வள்ளியென்மரதே	
தென்பான இன்ப மயிலாளே	தேவ
உம்பர்கோன மகளுக்கு யினிய மினையாளே	
அன்பான இன்ப மயிலாளே	என்னை
எங்கேயோவென் று தெய்வானை யொருகாலே	
தேடுவாள் நான் போய்வாறேன்	வள்ளி
தினமு முளைபிரியாமல் தெரிசனமும் தாறேன்	
பேடுதிகர் ஒயிலாளே என்று	கதிரை
பெருமானும் கூறவே வள்ளி எதிர்சின்று	
அன்பர் தொழும் தெங்கக்கை வேலா	பிந்த
அடியாளை பிறியமனம் வந்ததோ சிலா	
மன்னவா நீருறுதி சொன்ன	மொழிகள்
மறுப்பீரோ கலிகாலமானது மென்னை	
அரண்மகிழு மறைபுகழும் சிலா	பிந்த
அகில புவனத்தோர்கள் வணங்கும் வடிவேலா	
சகம்புகழும் சத்தி என்மாமி	பெற்ற
சண்முகனே என்னை விட்டகலரால் சாமி	
சுகமாக வாழுலரம் அப்யரா	
சுந்தரா எனை குலத்தை பழிக்குறீர் மெப்யா	எத்தேரே
தொல்புவி கேற்காது என்னை	
துரையே நீரெனையிகழுந்து பேசுவது தன்னை	எந்தன்
மெல்லி தெய்வானையே சொன்னால்	
கள்ளியே மயிர்சித்தத்திக்கிடேறன் உன்முன்னால்	அந்தக்

கள்ளவிப்பு கடப்படலர் வாகர	என்று
வள்ளியும் கூறியே மிகவும் கூறியே விரைவாக	
சித்தினிப்பெண் தாதிகளே வாடி	கதிரை
முக்துலிங்கவாமியை கூட்டிவா போடி	
விரும்பிமருந்திடு பிசுகு கோனும்	கதிரை
வேலாயுதக்குப்பரன்கை பார்க்கவேணுார்	
தாதிகளே என்றிவனும் சொல்ல	வேசம்
ஒதியேபுகழ் கதிரை வேவவனும் மெள்ள	
வள்ளியே வீண்யோசனை பண்ணுதே	எந்தன்
மெல்லியே எந்தனுடன் வாதுகள் செய்யாதே	
உன்னைப்போல் இவியதுணை யாரு	எந்தன்
பெண்ணே உந்தனை விட்டகல்லேவானே பாரு	
பெண்ணே என் வார்த்தையை கேளாது	சியும்
முன்னே சின்றனக் கெதிர்புகள்ற தாலிப்போது	
கோபத்தால் சொன்னேனா கண்ணே	மனஸ்
காபத்தைக்கிட்டு என் அருசில்வா பெண்ணே	
மாக்ஷிமம் மிகுந்த மட்மானே	உத்தன்
மனமறிய இந்தவித மொழிகள் சொன்னேனே	
மங்களமாய் நான் சென்றுவாறேன்	உந்தன்
மனமகிழ் சித்தியழும் தெரிசனமும் தாறேன்	
சிங்காரவள்ளி மட்மானே	என்று
எங்கள்குகள் கூறியங் கிருக்கையிலேகானே	
சண்முகனை கோவிலுக்குள் தேடி	அங்கு
காணுமல் கெய்வாணியம்மன் மனம்வாடி	
என்பிற்ய சுங்கர பிரகாசன்	இன்று
இன்பமுடன் நீராடபோன முருகேசன்	
காணேமே என்று மனம்வாடி	திரேக
கட்டமுகி குஞ்சரியும் சிந்தை மிகவாடி	
வானேர்கள் துதிக்கு முருகையன்	எங்கே
போனுரோ ஆறுமுககாகடகமெய்யன்	
தாதிகளே பிதுநிமிஷம் சென்று	எங்கள்
சண்முகனை தேடியே அழைக்துவா என்று	
தன்மையுடன் செய்வாணிபுகழும்	மொழியே
தாதிகளும் கேட்டுமே வீதிகளில் வருகும்	

சாதுக்களான பெரியோரே எங்கள்
 சண்முகனை கண்டதுன்டா கூறுவீர் நிரே
 மாது தெய்வானை மயிலாளே தனது
 மணவாளான் சண்முகனை தேடுவதனாலே
 கண்டிருக்கால் புகழுவிரே இந்தக்
 காசினியில் தவமகிழை கண்ட பெரியோரே
 மாணிக்க கெங்கைநீராட இங்கு
 வந்த முருகையனையினி எங்குதேட
 என்றுமே பெண்கள் மனம்வாடி கத்தை
 எழிலான மாணிக்கநதி எங்கும் தேடி
 அலைச்துமே தேடுவதுகண்டு எங்கள்
 ஆறுமுகப்பெருமானும் வள்ளி எதிர்நின்று
 சையோகமடமார்னே எந்தன்
 தெய்வானையம்மனிட காதிகளும் தானே
 எனைக்கேடி வருகிறா மாதே நான்
 ஏகவே விடைதாவும் வேணுமிப்போதே
 என்று சண்முகனுரைக்க வள்ளி
 ஏந்திமையும் கேட்டு வெகுகோபமே பெருக்க
 நாதா உனை அழைப்பவரை அடிப்பேன் அந்த
 நங்கை குஞ்சரி வந்தால் சண்டையும் பிடிப்பேன்
 எந்தன் மணவாளனையும் தேட அந்த
 ஏந்திமைக் கென்னவதிகாரம் நிரோட அந்த
 சங்தோஷமாயிருப்போம் நாதா இந்த
 சகத்தோர்கள் துதிக்கின்ற ஆறுமுகநாதா
 புண்ணியனே என்கவாமி என்று மொழிகள்
 புகலவே சண்முகனும் கூறவார் அன்று
 என்னருமை மானேசி கோபம் இப்போ
 என்பேரில் வைக்காதே விண்மனஸ்தாபம்
 உளதன்பு நான் மறப்பேனே பெண்ணே
 உள்ளையாயுந்தனுக்கு பிசகு செய்வேனே
 குளமாக நான் சென்ற வருவேன் நித்யம்
 செய்மாக உந்தனுக்கு சுகக்ஷேதம் தருவேன்
 எனக்கூற மனமிகமகிழ்ந்து கத்தை
 எம்பெருமான் திருவடிவை வள்ளியும் பண்டது

சதுர்மறைகள் புகழும் வடிவேலா கஞ்ச
சவாமியே சுகமாக போய்வாரும் சீலா

கற்பூர் தீப அலங்கார தென்
கதிர்காம நகர்வாழும் தீர கெம்பிரா

தாபாரானுக் கருமை மகனுரே என்று
தையல்சொல்ல வேலர் விரைவாக நடந்தாரே

கந்தமுருகையனும் நடந்தார் தேடிக
காணவந்த தாதியர்கள் கண்டடி பணிந்தார்

சந்தப்புகழே னன்புகொண்டு கதிரை
சன்னதியில் மேவியே தெய்வானை ஏதிர்நின்று

தையலே எனைத் தேடுவானேன் எந்தன்
தர்குழலே வள்ளியம்மை கோவிலுக்கு போனேன்

தெய்வானை என்னருமை கண்ணே என்னை
தேடினது எதற்காக சொல்லுவாய் பெண்ணே

அருமைமிகும் மடமானே என்று கறும்
அறுமுகனை குஞ்சரியும் பணிந்து எதிர்நின்று

திருமாவின் மனமகிழும் மருகா உமது
தேவி எனைக் காத்தருளும் கதிரைவேல் முருகா

வருவாய் என் சாமியே என்று கறும்
வடிவழகி குஞ்சரியை சண்முகனும் அன்று

கோவிலுக்கு நி போடி என்று கதிரை
குமரேசன் சிம்மாதனத்திலே யொன்று

கொடியான சேவலும் பறக்க பரமன்
குழுக்கை வடிவேலவருமே கொலுவிருக்க

சண்முகனின் தெரிசனத்தை தேடி வந்த
சாதுக்கள் சூழ்ந்தார்கள் கோடானுகோடி

கண்மலைனை தீர்த்தருளுமென்று தொண்டர்
கற்பூர் தீபமதை தூக்கி எதிர்நின்று

புண்ணிய திருப்புகழை பாட தமிழ்
புலவோர்கள் சண்முகன்மேல் கவிமாலை சூடு

பண்ணவர்த் போதனர்கள் சூழ தென்
கதிர்காமம் வந்தவர்கள் நிழேறி வாழு

சத்தியுமை அபிராமி பாலன் தனது
சித்தமதி லன்பு கொண்டருளுவார் வேலன்

உத்தமர்கள் வாழுவகில்தானே சித்யம்
 சுகமாக வாழ்வீரன்றல்லவர்க்கும் தானே
 கதிர்காம நாதனருளாக வந்த
 காசினியில் உள்ளவர்கள் தங்கள் பதிக்கேக
 பதிபுகழும் கதிர்காமவாசா என்னை
 பாதுகாத்தருள்புரிய வேணுமூருகோ
 பக்தர்களும் வந்து சிதம் பணிய யின்தப்
 பாமாலைதனக் குதிவிசெய் சுப்ரமண்ய
 அத்தனருட் திருப்பாதம் வாழி கந்தன்
 அருள்தங்கும் ஆயர்குலம் புகழோங்கி வாழி
 முவர்முதல் முனிவர்களும் வாழி தேவ
 முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் வாழி
 நாவலரும் பாவலரும் வாழி இந்த
 நானிலம்புகழ் பக்த உத்தமரும் வாழி
 சத்கவேல் சண்முகனும் வாழி வள்ளி
 உத்தமி குஞ்சரியும் நித்தியம் வாழி
 நடனமிடும் தோகைமயில் வாழி கந்த
 நாதனிட செஞ்சேவல் கொடி என்றும் வாழி தேவ
 நாரணனும் நான்முகனும் வாழி
 நாமகளும் திருமகனும் உமையவரும் வாழி தேவ
 சந்தீர சூரியரும் வாழி தேவ
 யின்தின் கிண்ணர் கிம்புருடர் வாழி
 சித்தர் வித்யாதரரும் வாழி யித்தை
 நித்தியம் படிப்பவரும் கேட்பவரும் வாழி
 கன்னல்செறி கதிரைவேல் வாழி கந்தன
 சன்னதியில்வாழ் யிமும்பசாமியும் வாழி
 ஞானமும் வேதமும் வாழி யின்த
 ஆனந்தக்களிப்பித்தை அனுஷ்டத்தோர் வாழி
 வாழி மறைவாழி தமிழ்வாழி சப்த
 ஆழிஞ்சூலகினில் அடியவாகள் வாழி

கதிரை மகத்துவ ஏசல்.

கந்தன் திருக்கதிரை கார்த்திகேயக் குகன்மேல்
 சந்தமிலங்கும் சிங்குபாடவே எங்கள்
 தந்திமுகவன் துணை கூடவே

 தந்திமுகவன் தம்பி செந்தாமறை பதத்தை
 கண்டு பணிந்தவர்க்கு மோட்சமே பல
 அண்டு முக்தின்றும் கடாக்ஷமே

 உண்டு பஞ்சாமிர்தம் கற்கண்டு பாலாபிஷேக
 மேரங்கும் கற்பூரத்தின் கண்காட்சியே புக
 மோங்கும் கதிர்காமத்தின் மாட்சியே

 ஒங்கும் புகழ் நிறைந்த நான்கு வருணத்தோரும்
 ஒப்பும் திருப்புகழை மாடியே கூடிச்
 செப்பும் விசித்திரம் பார் சேடியே

 செப்பும் என் மணவாளா அப்பன் சண்முகநாதன்
 திருவிழா காட்சி என்ன சீஷ்யா கந்தன்
 வருகும் பவளி என்ன வாச்யா

 வருகும் பக்தருக்கருள் பெருதும்படிக் கருள்செய்
 வள்ளிமலைனிவன் தாண்டி கல்ல
 புள்ளிமயிலோன் குமராண்டி

 புள்ளிமயில் வாகன லெனன்றால் யானையின்மீது
 புகழபவ விவாரதாரையா மிக
 கவனத்தோடுரை செய்குவீரையா

 கவனமிகுந்த கந்தன் புகழை பணித்துகேட்கும்
 காதலியே தக்தியின் மீதி கந்த
 நாதன் பவனிவரும் சீரடி

 நாதன் சண்முகன் தன்னை சிதமாய் பெற்றெடுத்த
 நட்பான தாயின் பேரெதாளையா நீரும்
 செப்பினால் சிங்கை மகிழ்வேணய்யா

 செப்புவேன் திருமாலெலன் நெப்புவியும் சிறந்தோன்
 சிறந்த தங்கையின் மகன்தாண்டி முற்றும்
 துறந்த சாதுக்கள் துதிப்போன்றி

 துறந்தோர்க்கருள் சண்முகன் சிறந்த தாயிவளைன்றீர்
 மதியளிந்தோலுக் கிவளாரு எனக்
 கெதிராக சொல்லுமறு சிரு

எதிரேயில்லாத கைலை பதிவானுமீசருக்கு
 இசைந்த மனையாளடி பெண்ணே
 கிசைந்தோன் தபாகுமடி கண்ணே
 வள்ளிக்
 இசைந்ததந்த மிலங்க துலங்கும் தந்திமுகமாய்
 இந்தாயிருக்கிறவ ராரையா
 மனக்
 சந்தோஷமாய் பதிலை கூறையா
 சந்தத் திருப்புகழு சின்தைமகிழ்ந்து கேட்கும்
 சண்முகநாதன் தமையோன் கண்ணே
 நாமள்
 என்னேரமும் துதிப்போம் வாவெண்ணே
 என்னேரமும் பக்தர்கள் அண்ணலென் மேதுதிக்கும்
 ஈசனுக்கிஞ்தயில்லை யேனே
 தங்கி
 வேசமெடுக்க விதிதானே
 வேசமெடுத்தவுடன் மோசமென்றஞ்சி வள்ளி
 சந்
 நேசத்துடன் குகளை நாடினால்
 தோஷ மனமாலையை சூடினால்
 தோஷபவத்தை நீக்கும் ஈசனுகிய கந்த
 நாதன் குறவள்ளியை தானே
 காதலுடன் கூடினார் கோனே
 வெறு
 காதலியே குறவர்மாதல்ல இந்த வள்ளி
 நாதன் பகவமுனி வேண்டி
 நிதமாப் பெற்ற வள்ளிதாண்டி
 ஆகி
 நீதமரய் வேலருக்கும் மாதுவள்ளிக்கும் முன்பு
 நிகழ்த்தவில்லையோ மனமாலை
 யிந்த
 மகத்வமிகுந்த புவிமேலே
 மகத்வமிகும் தேவர் கோன்மகள் குஞ்சரியை கேட்டு
 மாமணம் செய்தாரடி வேலன்
 வாமனன் தங்கையருள் பானன்
 ஆழி
 பாலன் சண்முகன் வாழும் பதிக்குள் மாணிக்க கெங்கை
 மாட்சிமையின்னதென்று நிரையா
 காட்சி மருத்துவத்தை கூறையா
 அதன்
 காட்சிநான்காம் பதவி மோட்ச வீட்டையும் தந்து
 கன்மலினைகள் போக்கும் கங்கையே
 புண்யமுன்டாக்கு மெந்தன் மங்கையே
 முழுக
 புண்யமிகும் குமரன் கண்யபதிதானிலே
 புகழும் வீதியிலங்காரமே
 மகிழ்வேன் மன்னவா யிந்தநேரமே
 சொன்னால்

மகிழ்வாய் சண்முகன் திருப்புகழை புகழ்ந்துபாடி		
மாஞ்தர்செல்ல முங்கோணவீதியே	எஞ்சன்	
ஏஞ்திமூயே கதிரை கியாதியே		
ஏஞ்திமூயான வள்ளி பாஞ்தமிகும் தெய்வானை		
இருக்கும் கோவிலை எல்லாம்தானையா	முன்னால்	
சிறக்க அலங்கரித்ததாரையா		
சிறக்கும் இலங்கைதன்னில் பெருக்கமுடனே வாழ்ந்த		
சிங்களராஜர்களும் தானே	தித்ய	
மங்களமாயமைத்தார் மானே		
மங்களமான வேலன் துங்க சேலவையை காண		
வருகும் பக்தர்கள் தங்கதானையா	தர்மம்	
பெருகமடம் கட்டின்காரையா		
பெருகும் தனவைகியர் அருமையாய் கட்டிவைத்த		
தரும சத்திராமிதுதானாடி	வேலன்	
கிருபைதரும் கதிரை மீதி		
கிருபைதரும் கதிரைவேலிடது வீகிக்		
கெதிரேயிருக்கும் மடம்தானையா	நீரீத	
ததி எனக் கெடுத்தொதுவீரையா		
ததியிலருள் கொடுக்கும் சங்கரன் பாலனுன		
தங்கவேலன் பதியில்தானாடி	தோட்டக	
கங்கானி சத்திரமென்றோதடி		
கங்காதரன்பாலனுக் கெங்கும் அரோகாவென்		
றங்கே முழங்குதென்ன னேசனே	நிரும்	
சங்கையுடன் கூறுவீர் நாதனே		
சங்கைமிகும் யாழ்பாணமங்கை சடைச்சியம்மாள்		
சத்திர மிதுதானாடி பெண்ணே	எஞ்சன்	
சித்தினிபெண் மயிலே கண்ணே		
சித்திமுத்திகொடுக்கும் கர்த்தன் சண்முகன்மீதில்		
சிந்து திருப்புகழ் கேவாரமே	பூடும்	
சொந்தமன்னவா யிந்தநோமே		
சொந்தமடம் கட்டியே கந்தன் கதிரைதன்னில்		
தலங்கும் பண்டிதர் படம் பாராடி	மறை	
முழங்கும் கதிரை வெகு சீரடி		
முழங்கும் மிர்தங்கம் வினை கலங்கொள் ஆர்மோனியம் பிட்ட		
இலங்கும் பஜனைமடம் பாரையா	நன்றாய்	
விளங்க எனக்கு பதில் கூறையா		

விளங்கும் பாழ்பானம் தன்னில் துலங்கும் மறையோரான
 விர்ப்பனென் மாணிக்கதியா கேசர் வெகு
 அற்புசமாயமைத்தா ரூல்லாசர்
 அற்புதமாங் கதிரையப்பன் பதிதனிலே அதின்
 அந்தயிருக்கும் மடம் பாரையா
 விந்தைகளை எடுத்து கூறையா
 விந்தைமிகும் கதிரை கந்தனருள் பெற்றேங்கும் பின்த
 மெய்யன் மார்க்கண்டர் மடம்தானே
 வையம் புகழும் எந்தன் மானே சிரும்
 வையம் புகழுமெந்தன் மன்னவா தென்கதிரை
 மாககரில் சமாதொன்றைதயா
 மகிழ்ச்சியுடனே பதிலோதையா
 ஒதும் வேதாகமத்தின் உண்மைதனை யறிந்த
 உத்தமன் முக்குலிச்கசாமியே வகு
 முத்தியடைந்தாரிந்த பூமியே
 முத்தித்தரும் கதிரைமுத்து விங்கேசர்பதம்
 பக்தியுடன் பணியவாருமே எந்தன்
 சித்தமகிழுமன்ன நீருமே
 சித்தன் முத்துலிங்கேசர்க்கு தனடிபணிந்து
 தேங்காய் பழும் கற்கண்டு சூடமே வைத்து
 பாங்காய் பணிந்திட்டால் விசேடமே
 பாங்காய் சடாக்ஷரத்தின் ஓங்கார ரூபனுன்
 பகவரன் வாழும் தென்ககிர்காமமே வக்தால்
 குகன் தருவார மன்னு சேமமே
 குகன் கந்தன் முருங்கயன் இகபரசுகம் தந்து
 கோரும் வரம் தருகும் யோகனும் கரை
 சேரும்படிக் கருள்செய்யேகனும்
 ஏகன் சண்முகாதன் யிலங்கும் கதிரைதன்னில்
 யிங்கேயிருக்கும் சமாதாரையா சிரும்
 மங்களமாய் பதிலை கூறையா
 மங்களமான வங்கை மாத்தனைதன்னில் வரழுந்த
 மஹான் முருகேசரென்னும் யோகியே வங்து
 சுகானங்த முத்திபெற்றார் பாரியே
 பாரி என்றே மொழிகள் கூறியழைக்கும் எந்தன்
 பார்த்திபா யிந்த கோவில்தானையா வெகு
 நேர்த்தியாய் சொன்னால் மகிழ்வேணியா

கேத்திரமிராறுள்ள கார்த்திகேயெக் குயரன்
 கேஷத்திரமான கதிர்காமமே
 ஆத்தாள் கோவிலிது விசேடமே
 வள்ளி
 ஆத்தாள்வள்ளி கோவிலுக்கருகே விசித்திரமான
 அற்புத கட்டிடத்தை தாணையா
 நன்றாய்
 அறிவித்தால் சிங்கமகிழ்வேணையா
 அறிவுமிகுந்த நமதாசினுலமைக்த
 கனம்தங்கும் போலீஸ்டேஷன் பாராடி
 அதன்
 முனம்சென்று பார்த்துவருவோமாடி
 பார்த்துவருவோமென்று பட்சமாய் சொன்ன மன்னு
 நன்றாய்
 பகரும் பின்தகோவிலை நேசனே
 புகழுமெனக்கு பிரகாசனே
 பினங்
 புகழும் மகமதியர் தொழுகும்படிக் கமைத்த
 புண்ணியியமிகும் பள்ளிதானே
 கண்ணியே எந்தன் மட்மானே
 கண்ணியமி தும் சுப்ரமணியனை பணிக்கேத்த
 காதலா செல்வோம் யிருபெருமே
 கந்தன்
 கழுவடி கண்டால்பவர்டி திருமே
 கண்டோம்
 கண்டால் கலியகற்றும் தண்டாயுதக் குமரன்
 கதிரை சன்னதித்திருமதில்லி
 கர்மவினைகள் தீர்ந்து போமாடி
 கண்டோம்
 கர்மவினைகள் தீர்க்கும் கந்தன் பன்னிருக்கயன்
 காட்சிகொடுக்கும் கோவில்தாணையா
 அதன்
 மாட்சிமைதன்னை புகழ்வீரயா
 பக்தர்
 மாட்சிமைபெருகும் சடாசஸ்ர கந்தாதன்
 வளிக்கும் கோவிலிதுதான் மானே
 துதிக்கும் மகத்துவம் பார் தேனே
 பக்தர்க்கு வரம் பெருக்கமுடன் கொடுக்கும்
 புண்ணியன் வாழும் கோவில்மீதையா
 நன்றாய்
 முன்னமே செப்போட்டட்டதேதையா
 வேத
 முன்னே நின்றென்னை கேட்கும் கன்னியே கந்தன்கோவில்
 முழுதும் கங்கத்தால் ஓடுதானாடி
 முறைகாணுதோர்க்கு செம்பாய் தோனுமாடி
 வேத
 தோனும் அறிவெனக்கு தலங்கும்படிக்கு சொன்ன
 துரைபே திரைமறப்பிங்கேதையா
 வெகு
 விரைவா எனக்கு பதிலோதையா

ஒத்தயாவென்று சொன்ன மாதே கதிர்காமத்தின்
உள்ள மகிழமை யிதுதான்டி
வள்ளல் நின்று துதிப்போமடி

சோதி

நின்று பணிந்தவர்க்கு என்றும் அருள்கதிரை
குன்றுக்கு கம் குஞ்சரிபாதமே
சென்றுவருவோம் பிரசாதமே

நாமன்

சென்று குஞ்சரிபாதம் கண்டு பணிந்தவர்க்கு
கந்தனுதனாருநண்டாகுமே
தொந்த வினைகளோடிப் போகுமே

செய்த

தொந்தவினையகற்றும் கந்தன் பன்னிருக்கயன்
துலங்கும் கோவிலருகேதானையா
இலங்கும் கோவிலென்ன சொல்வீரையயா

நன்றாய்

சொல்வீரென் நென்னைகீட்கும் மெல்லியே யிந்தகோவில்
தும்பிமுகவன் கோவில்தான்டி
எம்பெருமாள் சன்னதி பாரடி

மாதே

எம்பெருமானின்பாதம் ஏந்தலே பணிந்திட்டோம்
ஏந்தாய் தெய்வானை கோவில்தானையா
ஏந்த நேரமும் பணிவோமையா

சென்று

ஏந்தநேரமும் பக்தர்வந்து பணிந்துதொழும்
ஸல்வரி கோவிலிதுதான்டி
ராஜன் மகள் மகிழமை பாரடி

தேவ

மகிழமைப்ரதாபக் கந்தன் மஜையாள் குஞ்சரிபாதம்
வணங்குவோம் புகழ்பாடித்தானையா
மணங்கமழ்மாலை சூடித்தானையா

திவ்விய

மணங்கமழ்ந்திடும் மலர் மாலையனியும் கந்தன்
மாக்ஷிமைபிகும் கதிர்காமமே
காக்ஷிகிடைக்கும் சுக கேஷமமே

வந்தால்

காக்ஷிகொடுக்குமிந்த தீக்ஷண்ய பூமியிலே
காதலாயிந்த சமாதேதையா
கவனத்துடன் பதிலீ உறையா

வெகு

கவனமிகுந்த பெண்ணே மவுன முத்தியடைந்த
கர்த்தன்பால் குடிபாவாயோகியே
பக்தர் முத்தியடைந்த சிகேகியே

குக

பக்தன்பால் குடிபாவா சித்தன்னடி பணிந்தோம்
காணிக்கையிட்டு வருவீரையா
மாணிக்கெகங்கைக்கு செல்வோமையா

நாமன்

மாணிக்கெங்கை வந்தோம் நானிலம் போற்றும் கந்தா	செய்த
நாதன் மகினையினால்தான்டி	
பாதங்கள் விலகிப்போமடி	
பாதபங்கயகந்த நாதன் சண்முகன்பாதம்	நல்ல
நான் பணிந்தேத்தி தொழுதானையா	
நாள்தனை நன்றாய் புகழ்வீரையா	
புகழ்பெறும் சுக்கவாரம் பூவையே சோமவாரம்	வந்தாள்
புகழுவேன் கார்த்திகைக்குதான்டி	
இப்பாழுத்தி கொடுப்பாடி	
இகபரசகம் நல்கும்குகன் மேல் செந்தமிழ்கவி	நந்தன்
இயற்றும் துரையே எந்தன்று	
இன்பமன்னவா சொல்லுன்பேரு	
இன்பமிகுந்தாரம் லிங்கம்புகழும் சேது	தமிழ்
இலங்கும் தென்னவனுருதான்டி	
தலங்கும் பெரியாம்பிள்ளை நான்டி	
தலங்கும் தொல்புனிபோற்றும் நலங்கொள் சித்தர்முனிவர்	தேவர்
நாமகள் திருமகள் வாழி	
நாரனன் நான்முகனும் வாழி	
வாழி உழையவனும் வாழி அரைனங்கரன்	பக்தர்
வாழி வள்ளி தெய்வானை வாழி	
ஆழி குழுலகினில் வாழி	
வாழி சண்முகநாதன் வாழி வடிவேவலுடன்	மறை
வாழி சேவல்மயினும் வாழி	
வாழி நீலேழி வையம் வாழி.	

சுபம்:

ஸ்ரீ சண்முகநாதன் துளை,

